

Sosyal Hizmet Pratiğinde Yapay Zekâ: Saha Deneyimleri ve Uygulama Örnekleri

Kâmil Ateş¹

Özet

Bu çalışma, yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet pratiği üzerindeki etkilerini saha deneyimleri ve uygulama örnekleri çerçevesinde incelemeyi amaçlamaktadır. Günümüzde hızla gelişen dijital teknolojiler, sosyal politika ve sosyal hizmet alanında önemli dönüşümlere yol açmakta; hizmet sunumunun planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi süreçlerinde veri temelli yaklaşımların kullanımını artırmaktadır. Bu bağlamda çalışmada yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanındaki kullanım alanları; karar destek sistemleri, sohbet botları, veri analitiği uygulamaları, eğitim simülasyonları ve generatif yapay zekâ araçları- yeni içerikler üretebilen yapay zekâ sistemleri, üzerinden ele alınmıştır. Ayrıca yapay zekâ tabanlı uygulamaların engelli bireyler, risk altındaki gruplar ve farklı müracaatçı profilleri açısından sağladığı fırsatlar değerlendirilmiştir.

Çalışma aynı zamanda yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet mesleğinin temel değerleri ile ilişkisini de tartışmaktadır. Sosyal hizmet, insan hakları, sosyal adalet, insan onuruna saygı ve müracaatçı yararını merkeze alan bir meslek olduğu için algoritmik önyargı, veri gizliliği, etik sorumluluk ve mesleki karar süreçleri gibi konuların dikkatle ele alınması gerekmektedir. Bu nedenle yapay zekâ sistemlerinin sosyal hizmet uzmanının yerini alan bir mekanizma değil, mesleki karar süreçlerini destekleyen bir araç olarak değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Sonuç olarak yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet uygulamalarının etkinliğini artırma potansiyeline sahip olduğu görülmektedir. Ancak bu potansiyelin toplumsal yarara dönüşebilmesi için teknolojinin etik, insan merkezli ve hak temelli bir yaklaşım çerçevesinde ele alınması gerekmektedir.

1 Dr. Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. Genel Müdürlüğü (Türkşeker), kmlats65@gmail.com, ORCID ID <https://orcid.org/0000-0002-3196-9741>

1. Giriş: Sosyal Hizmet Pratiğinde Dijital Dönüşüm ve Yapay Zekâ

Yapay zekâ (YZ)² kavramının gündeme oldukça hızlı bir giriş yaptığı görülmektedir. Yapay zekâ teknolojileri sağlıktan güvenliğe, eğitimden hukuka kadar geniş bir yelpazeye yayılarak günlük yaşamın her alanında aktif bir şekilde kullanılmaktadır (İşcan & Durgun, 2024; Raya Diez, 2023b, 2023a). Yapay zekâ teknolojilerinin kullanım alanı genişledikçe, bireylerin günlük alışkanlıkları, çalışma biçimleri, meslek yapıları ve kurumsal işleyişler üzerinde artan bir dönüşüm baskısı oluşmakta; bu durum sosyoekonomik yapıda derin ve kapsamlı değişimleri beraberinde getirmektedir (T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi, 2021). Aslında yapay zekânın nereye varacağı öngörülemede, sınırları da tam olarak çizilememektedir. Daha ne kadar ileri gidebileceği, insanı ve insanın yaptığı işleri meslekleri ne kadar etkileyebileceğine dair tartışmalar yoğun bir şekilde devam etmektedir. Malum bir insan sınırı aştığında onu bir şekilde durdurmak mümkün olabilirken bunu yapay zekaya uygulayabilecek miyiz? Yapay zekânın kontrol edilebilir sınırların ötesine geçmesi halinde alınabilecek önlemler önemli bir soru işareti oluşturmaktadır. Teknoloji o kadar hızlı bir değişim ve dönüşüm süreci içindedir ki, bunu takip etmek oldukça zor görünüyor. Robert McKinney dediği gibi *“Kendimi hiçbir zaman teknolojilerin erken benimseyenlerinden biri olarak görmedim. Çoğu teknolojiyi takdir ederim; ancak pek çok insan gibi daha düşük teknolojiye yönelik nostaljik bir özlem de duyabiliyorum. Yapay zekâdan önce daha yavaşlık; daha bilinçli, daha yöntemli ve daha sistematik hareket ederdik. Şimdi ise görünmez yardımcımız sayesinde daha hızlı ve görünüşte daha verimli olabiliyoruz.”* (McKinney, 2025).

Teknolojideki bu olağanüstü hızlı dönüşüm süreci insani hizmetler sürdüren alanlarda ister istemez köklü dönüşümleri beraberinde getirmektedir. 21. yüzyılın ilk çeyreği sona ererken, yapay zekâ ve dijital dönüşüm dünyayı hızla dönüştürmekte; bu değişim, sosyal hizmet uygulamalarını ve hizmet sunum yöntemlerini yeniden şekillendirirken kuşaklar arası yeni sorunları da gündeme getirmektedir (Coşansu Yalazan, 2026). Sosyal hizmet mesleği, tarihsel olarak toplumsal değişimlere ve bireylerin ihtiyaçlarına duyarlı bir disiplin olarak bu

2 “Yapay zekâ” terimi, 1955 yılında kimi kaynaklar 1956 (Pan, 2016) Stanford Üniversitesi profesörü John McCarthy tarafından ortaya atılmıştır. Yapay zekâ (YZ), bilgisayar bilimi ile veri kümelerini bir araya getirerek insan zekâsını taklit etmeyi ve farklı bağlamlarda problem çözmeyi mümkün kılmayı amaçlar. YZ, geçmiş verileri kullanarak yeni çıktıları tahmin eden ve şekillendiren “makine öğrenimi”ni de kapsar (Reamer, 2023). Ayrıca Sibernetik alanının öncülerinden kabul edilen Şırnaklı El-Cezerî, asırlar önce geliştirdiği hidrolik makinelerle kendi döneminin sınırlarını aşan önemli icatlara imza atmıştır. Türkiye’de yapay zekâ düşüncesine dair ilk çağdaş adımlardan birini atan Ordinaryüs Profesör Cahit Arf ise 1959 yılında yaptığı “Makineler Düşünebilir mi ve Nasıl Düşünebilir?” başlıklı sunumunda, bilginin gelişiminin akliseline duyulan güvenle mümkün olacağını vurgulamıştır (T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi, 2021).

dönüşümlerden etkilenmiş ve bu etkilenme devam etmektedir. Sosyal hizmet mesleği bu dönüşüme yanıt verme çabası içerisinde olduğunu görülmektedir (Başçılar et al., 2022).

Yapay zekâ teknolojileri, sosyal hizmet uygulamalarında her geçen gün daha fazla yer edinmektedir. Bu teknolojiler; risk analizlerinin gerçekleştirilmesi, kriz durumundaki bireylere destek sunulması, önleyici müdahalelerin güçlendirilmesi, hizmet sunum süreçlerindeki yapısal önyargıların ortaya çıkarılması, sosyal hizmet eğitimine katkı sağlanması ve sosyal hizmet uzmanlarının tükenmişlik düzeyleri ile müdahale sonuçlarının tahmin edilmesi gibi pek çok alanda kullanılmaktadır (Reamer, 2023).

İlişki temelli, insan onuruna dayalı ve etik sorumluluk merkezli bir meslek olan sosyal hizmet, algoritmik karar destek sistemleri, büyük veri analitiği, dijital değerlendirme araçları ve otomatikleştirilmiş müdahale platformları ile yeni bir etkileşim alanına girmiştir. Her ne kadar bu alana girilmişse de sosyal hizmet uzmanları günlük uygulamalarında bazı endişeleri olduğunu ifade etmektedir. Bunlar; ön yargı, adalet, mahremiyet ve gizlilik, çevresel etki, insani bağ ve insani ilişkiler bu endişeler arasında yer almaktadır. Özellikle sosyal hizmet uzmanları arasında en kalıcı kaygılardan biri, yapay zekânın mesleğin merkezindeki insani ilişkiyi -terapötik ilişkiyi, zayıflatacağı düşüncesidir (Başçılar et al., 2022; Hiltz, 2025). Bu durumu Pierre (2020), şu şekilde ifade etmektedir. Sosyal hizmet mesleğinin merkezinde insani etkileşim ve ilişki temelli müdahalenin bulunduğunu belirtmekte; bu bağlamda yapay zekâyâ dayalı mekanik ve otomatik süreçlerin, sosyal hizmet uzmanı ile müracaatçı arasında kurulan güven, empati ve terapötik bağın niteliğini olumsuz etkileyebileceği yönünde eleştirel bir perspektif ortaya koymaktadır (Akt(Başçılar et al., 2022). Ancak bu kaygının yersiz olduğuna sosyal hizmet uzmanları yapay zekâyı insanî becerilerinin yerine geçen bir unsur olarak değil, onları güçlendiren bir araç olarak görmesi gerektiğini ifaden görüşlerde bulunmaktadır (Hiltz, 2025). Dikkat edilmesi gereken anahtar nokta, bu araçların ne zaman ve nasıl kullanılacağına ilişkin mesleki ayırt etme gücünü korumaktır. Yani, sosyal hizmet uzmanlarının teknolojiyi kullanırken mesleki yargı ve ayırt etme gücünü koruması gerektiğidir. Bu, yapay zekâ veya başka teknolojik araçların kendiliğinden bir amaç hâline gelmesine izin vermemek anlamına gelmektedir. Bir başka ifadeyle teknoloji, sosyal hizmet uygulamasının yerini almamalı; sosyal hizmet uygulaması teknolojiyi destekleyici bir araç olarak kullanılmalıdır.

Görüldüğü gibi dijital dönüşüm, sosyal hizmet uzmanlarına müracaatçılarla olan etkileşimlerinde yeni araçlar sunarken, etik sorumluluk ve insan odaklı yaklaşım gibi mesleğin temel değerlerini koruma ihtiyacını da beraberinde

getirmektedir. Dolayısıyla, sosyal hizmet pratiğinde dijital dönüşüm, sadece teknolojik yenilikleri benimsemek değil; aynı zamanda mesleki değerler, etik sorumluluklar ve insan odaklı yaklaşımın bir arada düşünülmesini gerektiren karmaşık bir süreci ifade eder. Bu bağlamda, sosyal hizmet uzmanlarının dijital araçları etkin, etik ve sürdürülebilir biçimde kullanabilme yetkinliği, modern sosyal hizmet uygulamalarının başarısı için kritik bir gerekliliktir.

Her ne kadar yapay zekânın etik riskleri sıkça tartışılsa da ondan kaçınmanın da etik bedeli olduğunu ifade eden Hiltz (2025) sosyal hizmette yapay zekâ kullanıp kullanmamak değil; onu nasıl etik, etkili ve sürdürülebilir biçimde kullanacağımızı eleştirel bir şekilde sorgular. Sosyal hizmet uzmanları yapay zekâ araçlardan kaçındığında ya da onları görmezden geldiğinde, teknolojinin hizmet sundukları müracaatçılar üzerindeki etkisini şekillendirme fırsatını da kaybedeceği yönünde bir kanaat bildirmektedir.

Bu bölümde, yapay zekânın sosyal hizmet pratiğine entegrasyonu saha deneyimleri ve uygulama örnekleri üzerinden ele alınmaktadır. Amaç, yalnızca kuramsal tartışmaları aktarmak değil; gerçek uygulama bağlamlarında sosyal hizmet uzmanlarının yapay zekâ araçlarıyla nasıl çalıştıklarını, karşılaşılan fırsat ve riskleri ve mesleki sorumluluk alanındaki dönüşümleri ortaya koymaktır.

2. Sosyal Hizmet Değerleri Bağlamında Yapay Zekâ

Sosyal hizmet mesleği, tarihi boyunca insan refahını merkeze alan bütüncül yaklaşımıyla bilinirken, günümüzde teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte yeni bir dönüşümün eşliğinde bulunmaktadır. Sosyal hizmet uzmanları artık çevrimiçi danışmanlıktan mobil uygulamalara, video konferanstan yapay zekâ destekli araçlara kadar geniş bir teknoloji yelpazesini kullanmaktadır. Bu dönüşümün en güncel ve belki de en tartışmalı boyutunu ise yapay zekâ (YZ) oluşturmaktadır. Yapay zekâ, sosyal hizmet uygulamalarında belgeleme araçlarından klinik karar destek sistemlerine, risk değerlendirmesinden kaynak yönetimine kadar pek çok alanda kendine yer bulmaya başlamıştır (McSwain, 2026). Ancak bu teknolojik entegrasyon, beraberinde mesleğin temel değerleri etrafında şekillenen ciddi etik soruları da gündeme getirmektedir.

Yapay zekânın sosyal hizmete entegrasyonu hem fırsatlar hem de riskler barındırmaktadır. Yapılan birçok çalışma ve araştırmada söz konusu fırsat ve riskler dillendirilmektedir. Yaşanan gelişmelerle beraber yapay zekâ teknolojileri, sosyal hizmet uzmanlarına önemli kolaylıklar sunma potansiyeli taşımaktadır. Ricciardelli ve arkadaşlarının (2026) belirttiği gibi, YZ araçları tanısal doğruluğu artırabilir, tedavi planlamasını kolaylaştırabilir ve güncel araştırmalara erişimi hızlandırabilir (Ricciardelli et al., 2026). Flaherty ve arkadaşları da (2026), yapay zekânın ruh sağlığı alanında çalışan sosyal hizmet

uzmanları için kanıta dayalı uygulamaları güçlendirebilecek bir potansiyele sahip olduğunu vurgulamaktadır (Flaherty & Krishnan, 2026). Özellikle bürokratik iş yükünün azaltılması konusunda yapay zekâ önemli bir çözüm ortağı olarak görülmektedir. Nitekim Avustralya’da yapılan bir araştırmada, sosyal hizmet uzmanlarının %60’ı yapay zekânın vaka notları, raporlar ve e-postalar için harcanan zamanı önemli ölçüde azaltabileceğini düşünmektedir (Gaulding & Stafford, 2025).

Bununla birlikte, aynı araştırma meslek elemanlarının yapay zekâyâ yönelik önemli çekincelerini de ortaya koymaktadır. Katılımcıların çoğu, veri gizliliği, anlayış eksikliği, etik sonuçlar ve insani incelik ile empatinin kaybedilmesi korkusu gibi nedenlerle yapay zekâyâ karşı temkinli bir yaklaşım sergilemektedir (Gaulding & Stafford, 2025). Garrett’in (2026) İngiltere özelinde incelediği “Magic Notes” ve “Copilot” gibi YZ asistanları, belgeleme süreçlerini hızlandırma vaadiyle sosyal hizmet departmanlarında kullanılmaya başlanmıştır (Garrett, 2026). Ancak bu tür uygulamalar, etik açıdan sorgulanmadan kullanıldıklarında mesleki özerkliği zayıflatma ve insani boyutu geri plana itme riski taşımaktadır.

Sonuç olarak, sosyal hizmet ve yapay zekâ kesişiminde etik bir uygulama, yalnızca teknik yeterlilikleri değil, aynı zamanda derin bir değer bilincini, eleştirel düşünmeyi ve insan onuruna saygıyı gerektirmektedir. Mesleğin geleceği, bu teknolojileri şekillendirmede ne kadar etkin ve değer odaklı olabileceğimize bağlıdır.

3. Saha Deneyimleri ve Uygulama Örnekleri

Literatürde yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanında kullanımına ilişkin çalışmaların önemli bir kısmı risk değerlendirme ve tahmin sistemleri üzerine odaklanmaktadır. Sosyal hizmet uygulamalarında çocuk istismarı, aile içi şiddet ve ihmal gibi durumların erken tespiti kritik bir öneme sahiptir. Makine öğrenmesi tabanlı algoritmaların bu tür sosyal riskleri tahmin etmek amacıyla kullanılması, sosyal hizmet uzmanlarının karar alma süreçlerine veri temelli destek sağlayabilmektedir. Özellikle çocuk koruma sistemlerinde geliştirilen tahmin modellerinin, risk altındaki çocukların belirlenmesinde yardımcı olabileceği ifade edilmektedir (Chouldechova & Roth, 2020). Bununla birlikte bu tür algoritmik sistemlerin doğruluğu, veri kalitesi ve algoritmik önyargı gibi konular literatürde önemli tartışma alanları olarak öne çıkmaktadır.

Bununla birlikte yapay zekâ teknolojileri, dijital ruh sağlığı hizmetlerinin geliştirilmesinde de önemli bir rol oynamaktadır. Yapay zekâ destekli sohbet botları ve çevrim içi destek sistemleri, özellikle psikolojik destek hizmetlerine

erişimin sınırlı olduğu durumlarda alternatif bir destek mekanizması sunabilmektedir. Yapılan çalışmalar, insan ve yapay zekâ iş birliği ile geliştirilen dijital sistemlerin çevrim içi destek ortamlarında empatik iletişimi artırabildiğini göstermektedir (Sharma et al., 2023). Bu tür uygulamalar, sosyal hizmet uzmanlarının danışanlara sunduğu destek süreçlerini tamamlayıcı bir araç olarak değerlendirilmektedir.

Sosyal hizmet alanında yapay zekâ kullanımının bir diğer önemli boyutu ise veri analitiği ve metin madenciliği teknikleridir. Doğal dil işleme ve metin analizi yöntemleri, sosyal hizmet kayıtlarının incelenmesi ve hizmet ihtiyaçlarının belirlenmesi açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Özellikle vaka kayıtlarının analiz edilmesi, müdahale süreçlerinin daha sistematik biçimde değerlendirilmesine katkı sağlayabilmektedir (Perron et al., 2025). Bu tür veri temelli yaklaşımlar sosyal hizmet uygulamalarında kanıtla dayalı karar verme süreçlerini güçlendirebilmektedir.

Yapay zekâ teknolojileri aynı zamanda sosyal hizmet eğitimi alanında da kullanılmaktadır. Generatif yapay zekâ ve sanal simülasyon teknolojileri, sosyal hizmet öğrencilerinin mesleki becerilerini geliştirmelerine yardımcı olabilecek yeni öğrenme ortamları sunmaktadır. Dijital simülasyonlar ve yapay zekâ destekli eğitim araçları, öğrencilerin gerçek yaşam senaryolarına benzer durumlarda karar verme becerilerini geliştirmelerine olanak tanımaktadır (Reimer, 2024). Bu bağlamda yapay zekâ tabanlı eğitim araçlarının sosyal hizmet eğitiminde deneyimsel öğrenmeyi desteklediği ifade edilmektedir.

Bununla birlikte literatürde yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanında kullanımına ilişkin bazı etik ve yapısal tartışmalar da bulunmaktadır. Özellikle algoritmik önyargı, veri gizliliği ve karar verme süreçlerinde şeffaflık gibi konular önemli araştırma alanları olarak öne çıkmaktadır. Yapay zekâ tabanlı sistemlerin sosyal politika uygulamalarında kullanılması, kararların otomatik sistemlere bırakılması riskini de beraberinde getirebilmektedir. Bu nedenle yapay zekâ sistemlerinin sosyal hizmet alanında kullanımı, etik ilkeler ve insan merkezli yaklaşımlar çerçevesinde değerlendirilmelidir (Petra Ahrweiler, 2025).

Son yıllarda yapılan çalışmalar ayrıca yapay zekânın sosyal hizmetin sürdürülebilir kalkınma hedeflerine katkısı açısından da önemli fırsatlar sunduğunu göstermektedir. Veri analitiği ve dijital sistemler aracılığıyla sosyal hizmet kurumlarının hizmet sunum kapasitesi artırılabilir ve kaynak dağılımı daha etkin bir şekilde planlanabilir (Yurttabir, 2025). Bununla birlikte yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanında etkin biçimde kullanılabilmesi için disiplinler arası iş birliği, etik düzenlemeler ve mesleki eğitim süreçlerinin geliştirilmesi gerekmektedir.

Görüldüğü gibi yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanında çeşitli uygulama alanları bulunmaktadır (Saki & Köroğlu, 2024). Sosyal hizmet disiplini, dezavantajlı grupların yaşama katılımını sağlayan insan hakları temelli bir bilim olarak, yapay zekâ teknolojilerinin gelişimiyle yeni imkânlar elde etmiştir. Özellikle engelli bireylere yönelik yapay zekâ destekli uygulamalar sosyal hizmet uzmanları için önemli fırsatlar sunmaktadır (Çetintaş, 2026). Yapay zekâ uygulamaları sosyal hizmet müdahalelerini etkileme potansiyeline sahiptir, ancak bu durum hem fırsatlar hem de zorluklar yaratmaktadır. Temel zorluklar arasında uzman-müracaatçı arasındaki terapötik ilişkinin zarar görmesi, veri kalitesi sorunları ve etik kaygılar bulunmaktadır (Başçılar et al., 2022). Yapay zekâ teknolojileri sağlıktan eğitime, ekonomiden hukuka kadar geniş bir yelpazeye yayılarak yaşam kalitesini artırmakta ve verimliliği yükseltmektedir (İşcan & Durgun, 2024; Kına, 2025).

Mevcut literatür değerlendirildiğinde, yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet uygulamalarında önemli fırsatlar sunduğu, ancak bu teknolojilerin etik ve toplumsal boyutlarının dikkatli bir şekilde ele alınması gerektiği vurgulanmaktadır (Wang, 2025). Bu bağlamda gelecekte yapılacak araştırmaların, yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet uygulamalarındaki etkilerini daha kapsamlı biçimde incelemesi ve insan merkezli kullanım modelleri geliştirmesi önem taşımaktadır.

Bölümün diğer başlıkları altında söz konusu yapay zekanın sahaya olan yansımaların; Türkiye ve dünyada kullanılan program ve uygulamalar arasında benzerlik ve farklılıkların neler olduğu tartışılmıştır.

3.1. Sosyal Hizmetlerde Yapay Zekâ Uygulamaları

Sosyal hizmetlerde yapay zekâ uygulamalarına bakıldığında, müracaatçı odaklı uygulamalar, eğitim ve farkındalık uygulamaları ve psikolojik destek uygulamalarının ön plana çıktığı görülmektedir.

Dünya genelinde yapay zekâ, sosyal hizmetin farklı alanlarında tahminleme ve doğrudan müdahale araçları olarak kullanılmaktadır. Örneğin saha uygulamalarına bakıldığında yapay zeka tabanlı programların intihar önleme ve psikolojik destek sunma noktasında hizmet sunduğu görülmektedir. İntihar, yılda yaklaşık 800.000 ölümle küresel ölçekte artan bir halk sağlığı sorunudur. Mevcut intihar risk değerlendirme süreçleri büyük ölçüde öznel olup, tahminlerin etkinliğini ve doğruluğunu sınırlayabilmektedir. Bu nedenle, intihar tespit stratejileri, “büyük veri” içindeki desenleri tanımlayarak risk algoritmaları oluşturabilen ve risk faktörlerin intihar üzerindeki etkilerini belirleyebilen, intihar dalgalanmalarını öngörebilen ve risk altındaki birey veya grupları tespit edebilen yapay zekâ platformlarına kaymaktadır. Yapay zekânın intihar

bakımına entegre edilmesinin birçok avantajı olmaktadır. Bunlar arasında klinik tabanlı stratejilere göre zaman ve kaynak tasarrufu sağlaması, farklı ortamlar ve demografik yapılar için uyarlanabilir olması ve sınırlı ruh sağlığı hizmetine erişimi olan uzak bölgelerde kullanılabilme uygunluğu bulunmaktadır. Bugüne kadar gözlemlenen faydalar doğrultusunda, yapay zekânın intihar tahmini ve klinik yönetim çabalarında kanıtlanmış bir işlevi olduğu ve zihinsel sağlık bakımını ilerletmeye devam edeceği görülmektedir (Fonseka et al., 2019). Öyleki yapay zekâ tabanlı programlar, bireylerin intihar riskini yaklaşık iki yıl öncesinden %80 ile %90 doğruluk payı ile tahmin edebilmektedir (Saki & Köroğlu, 2024).

Bununla beraber özellikle COVID-19 pandemisi, sağlık sistemleri ve bireyler üzerinde ek bir yük oluşturmuştur. Araştırmalar intihar, madde kullanımı ve anksiyete ile depresyon oranlarında belirgin artışlar ve sosyal izolasyonun derinleştiğini göstermektedir. Bu gelişmeler, sınırlı kaynaklarla çalışan sağlık sistemlerinde ciddi baskılar yaratmış ve geleneksel yüz yüze tedavi yöntemlerinin artık tek başına yeterli olmadığını ortaya koymuştur. Bu bağlamda, teletıp, uzaktan izleme ve dijital destek platformları gibi ölçeklenebilir ve teknoloji destekli yaklaşımlar giderek daha acil ve stratejik bir gereklilik hâline gelmiştir (Belli & Laçın, 2025).

Türkiye’deki yapay zekâ ve dijital teknoloji uygulamaları ise son yıllarda yayımlanan “2021-2025 Ulusal Yapay Zekâ Stratejisi” çerçevesinde ivme kazanmış; özellikle yerel yönetimler, sosyal hizmetler, hukuk ve sağlık alanlarında somut projelere dönüşmüştür (T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi, 2021).

Türkiye’de yapay zekâ sürecine kurumsal olarak birçok kurumsal yapılanmalar yapılmış ve yeni yapılanmaların devam edeceği öngörülmektedir. Bu yapılanmalara ilişkin bazı örnekler şöyle sıralanabilir;

- 2019 yılında kurulan Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi bünyesindeki Büyük Veri ve Yapay Zekâ Uygulamaları Dairesi Başkanlığı
- 2020 yılında Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına Millî Teknoloji Genel Müdürlüğü kuruldu. Daha sonra Resmi Gazete’de yayımlanan kararla, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı’na bağlı Millî Teknoloji Genel Müdürlüğü’nün adı 25 Aralık 2025 tarihli kararla “Millî Teknoloji ve Yapay Zekâ Genel Müdürlüğü” olarak değiştirildi.
- 25 Aralık 2025 tarihli kararla Cumhurbaşkanlığı Siber Güvenlik Başkanlığı Kamu Yapay Zekâ Genel Müdürlüğü kuruldu.
- 2020 yılında TÜBİTAK Yapay Zekâ Enstitüsü kuruldu.

- MEB Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü bünyesinde Yapay Zekâ ve Büyük Veri Uygulamaları Daire Başkanlığı
- Adalet Bakanlığı bünyesinde Bilgi İşlem Genel Müdürlüğü altında, “Büyük Veri ve Yapay Zekâ Uygulamaları Şube Müdürlüğü”,
- Sağlık Bakanlığı bünyesinde Sağlık Bilgi Sistemleri Genel Müdürlüğü, Ulusal Projeler Yönetim Koordinatörlüğü altında “Yapay Zekâ ve Giyilebilir Teknolojiler Birimi”,
- Millî Savunma Bakanlığı bünyesinde Muhabere ve Bilgi Sistem Dairesi Başkanlığı altında, “Süreç Yönetimi ve Yapay Zekâ Uygulamaları Şube Müdürlüğü” kurulmuştur
- Yerel yönetim düzeyinde Gaziantep Büyükşehir Belediyesi bünyesinde “Yapay Zekâ Eğitim ve Araştırma Şube Müdürlüğü
- Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı bünyesinde kurulan “Türkiye Sağlık Veri Araştırmaları ve Yapay Zekâ Uygulamaları Enstitüsü”
- Birçok üniversitede Yapay Zekâ ve Büyük Veri Uygulama ve Araştırma Merkezleri kurulmuştur.

Kurumsal yapılanmalar ve gelişmeler bunlarla sınırlı değildir. Kaynaklar ışığında, Türkiye’deki YZ tabanlı birçok başka uygulamanın varlığı da bilinmektedir. Söz konusu uygulamalar aşağıda belirtilen başlıklar altında detaylandırılmıştır.

Yerel Yönetimler ve Akıllı Şehir Uygulamaları

İstanbul, Türkiye’deki dijital dönüşümün öncü sahası olarak konumlanmaktadır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB), “2030 Akıllı Şehir Stratejik Planı” kapsamında yapay zekâ tabanlı Büyük Veri Platformu, Şehir Dijital İkizi ve “İstanbul Senin” gibi projelerle veri temelli yönetimi güçlendirmektedir. Bu sistemler; trafik yönetimi, otopark optimizasyonu ve kütüphane kullanım analizleri gibi alanlarda somut faydalar sağlamaktadır (Türkoğlu, 2025).

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB), “2030 Akıllı Şehir Stratejik Planı” kapsamında 188 projeden 15’ini doğrudan YZ tabanlı olarak yürütmektedir (İBB, 2021).

Birçok şehirde YZ tabanlı uygulamalar görülmektedir. Örneğin Konya akıllı kavşaklar ve fiber optik altyapıyla; Balıkesir trafik bekleme sürelerini %49 azaltan kontrol merkezleriyle; İzmir ise “WizmirNET” ve “Bizİzmir” gibi katılımcı platformlarla öne çıkmaktadır.

Sağlık ve Rehabilitasyon

Türkiye’de sağlık alanında YZ, özellikle teşhis ve fiziksel rehabilitasyon süreçlerinde yer bulmaktadır. Robotik Rehabilitasyon: Ayak bileği, diz ve eklem rehabilitasyonu için geliştirilen “Stewart Platformu” tabanlı robotlar, pasif egzersizlerin ölçülebilir ve yoğun şekilde yapılmasını sağlamaktadır (Teke Budaklı & Yılmaz, 2021). Sosyal Etkileşimli Robotlar: Özellikle yaşlı ve demans hastalarının bakımı için insani etkileşim kurabilen robotların üretimi konusunda üniversitelerde akademik projeler yürütülmektedir (Baloğlu et al., 2019). Bu gelişmeler, yapay zekâ ve robotik teknolojilerin sağlık hizmetlerinde tedavi süreçlerini destekleyen ve bakım kalitesini artıran önemli araçlar haline geldiğini göstermektedir.

Hukuk ve Adli Sistemler

Hukuki süreçlerin hızlandırılması ve verilerin otomatik işlenmesi amacıyla çeşitli dijital araçlar kullanılmaktadır. UYAP (Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi): Verilerin otomatik işlenmesi ve dijital dosyalama süreçlerinin temelini oluşturmaktadır. Bu “İlk Otomasyon Çalışmaları” 1998 yılında başlamış ve oldukça ileri boyuta gelmiştir (UYAP, 2026). Hukuki Teknoloji Araçları: Belge oluşturma ve veri analizi süreçlerinde zamandan tasarruf sağlayan Türklex, Arya, Hukuk Work ve Perfect DNA gibi uygulamalar Türkiye’deki hukuk pratiğinde yer almaktadır. Aynı zamanda LegalTech, hukuk teknolojisi, hukukun tanımlanmasına, yorumlanmasına, uygulanmasına ve bazı durumlarda hukuk oluşturulmasına yardımcı olmak için kullanılan dijital teknolojilerin genel adıdır (Bilgin, 2024). Bu teknolojik uygulamalar, müracaatçıların ve dava taraflarının yargı süreçlerine erişimini kolaylaştırmakta ve işlemlerin hızını artırmakla birlikte, veri güvenliği ve hukuki sorumluluk gibi yeni tartışma alanlarını da beraberinde getirmektedir.

Eğitim ve Kurumsal Yönetim

Araç Takip Sistemleri: Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi gibi kurumlarda geliştirilen web tabanlı yazılımlar, yakıt tasarrufu ve operasyonel verimlilik sağlamak amacıyla kullanılmaktadır (Kına et al., 2024). Eğitim Araçları: Zemberek ve NLTk kütüphaneleri kullanılarak Türkçe metinler üzerinde duygu analizi yapan akademik çalışmalar, özellikle afet dönemlerinde karar destek süreçlerine katkı sunmaktadır (Tokcaer, 2021).

Sosyal Hizmetler ve Kamu Güvenliği

Son zamanlarda sosyal hizmetlerin yapay zeka tabanlı programlara geçişini hızlandıracak projelere devletin en üst makamları tarafından imzalar atılmıştır. Yapay zekâ tabanlı gerçek zamanlı izleme, erken uyarı ve güvenlik risklerinin etkin yönetimini amaçlayan CANGÖZ Projesi kapsamında, Aile ve Sosyal

Hizmetler Bakanlığı ile Cumhurbaşkanlığı Savunma Sanayii Başkanlığı arasında kurumsal iş birliğini içeren bir protokol imzalanmıştır (Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, 2026).

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı açısından yapay zekâ teknolojilerinin kullanımı, sosyal hizmetlerin planlanması, uygulanması ve izlenmesinde daha etkin, hızlı ve kanıta dayalı bir yönetim anlayışının geliştirilmesi bakımından stratejik bir önem taşımaktadır. Yapay zekâ destekli veri analizi sayesinde dezavantajlı grupların ihtiyaçları daha erken tespit edilebilmekte, risk durumları önceden öngörülebilme ve sosyal hizmet müdahaleleri daha hedef odaklı biçimde gerçekleştirilebilmektedir. Ayrıca büyük veri analizleri, sosyal politika üretim süreçlerinde karar vericilere güçlü bir karar destek mekanizması sunarak kaynakların daha verimli kullanılmasına katkı sağlamaktadır. Bu yönüyle yapay zekâ, sosyal hizmet sisteminin etkinliğini artıran ve koruyucu-önleyici hizmetlerin güçlendirilmesine imkân tanıyan önemli bir teknolojik araç olarak değerlendirilmektedir.

Sosyal hizmetlerde dijitalleşme, hem idari veri yönetimini hem de koruyucu müdahaleleri kapsamaktadır.

KADES ve Elektronik Kelepçe: Şiddet mağdurlarını korumak amacıyla kolluk kuvvetlerini hızla harekete geçiren KADES uygulaması ve mahkeme kararlı elektronik kelepçe sistemleri aktif olarak kullanılmaktadır (İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü, 2018).

Aile Bilgi Sistemi (ABS): Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı bünyesinde müracaatçı kayıtlarının tutulduğu dijital arşiv sistemidir. Sistem içerisinde Evlat Edinme, Engelli Kimlik Kartı, Engelli Veri Tabanı, Aile İçi Şiddet ve Kadına Karşı Şiddet Olaylarına ve 6284 sayılı Kanun Kapsamına Alınan Tedbir Kararlarına İlişkin Takip Modülleri, Kurulusta Bakım, Rehberlik Danışmanlık, Aile Sosyal Destek Programı (ASDEP) vb. gibi birçok kritik ve önemli iş süreci yer almaktadır (T.C. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Bilgi Teknolojileri Genel Müdürlüğü, 2018).

Dijital Uçurum Haritası: Dijital Uçurum, bireylerin veya toplumların internet, bilgisayar ve diğer dijital teknolojilere erişim, bu teknolojileri kullanma becerisi ve bu teknolojilerden yararlanma imkânları arasındaki eşitsizliği ifade eden bir kavramdır. İstanbul'daki mahalleler bazında dijital okuryazarlık ve teknolojiye erişim eşitsizliklerini haritalandırarak sosyal adalet temelli politikalar geliştirilmesine zemin hazırlamaktadır (Ay & Kılıç, 2023).

Engellilere Yönelik YZ uygulamaları: Engelli bireylerin yaşam kalitesini artırmaya yönelik çeşitli yapay zekâ destekli program ve uygulamalardan söz edilmektedir. *Görme engelli bireyler* için geliştirilen Be My Eyes uygulaması,

kullanıcıların çektikleri fotoğrafları yapay zekâ aracılığıyla açıklayarak çevrelerini daha iyi algılamalarına yardımcı olmaktadır. Benzer şekilde Seeing AI uygulaması nesne, metin ve kişi tanıma özellikleri sayesinde görme engelli bireylerin çevrelerini tanımalarını sağlamaktadır. Ayrıca OrCam MyEye adlı giyilebilir cihaz metinleri sesli olarak okuyarak ve nesnelere tanıyarak görme engelli bireylerin günlük yaşamda daha bağımsız hareket etmelerine katkı sunmaktadır. *İşitme ve konuşma engelli bireyler* için ise işaret dilini metne ve konuşmaya dönüştüren yapay zekâ tabanlı uygulamalar geliştirilmektedir. Bu kapsamda GnoSys ve SignAll gibi sistemler işaret dilini anlık olarak yazıya veya sese dönüştürerek iletişim engellerini azaltmaktadır. Ayrıca Ava uygulaması konuşmaları eş zamanlı olarak metne çevirerek işitme engelli bireylerin toplantı, ders ve sosyal etkinlikleri takip etmelerini kolaylaştırmaktadır. *Otizm spektrum bozukluğu olan bireyler* için geliştirilen uygulamalar arasında sosyal etkileşimi destekleyen sanal ortamlar ve robot teknolojileri yer almaktadır. Örneğin VRChat sanal ortamında bireyler avatarlar aracılığıyla kendilerini daha rahat ifade edebilmektedir. Ayrıca Nao ve Probo gibi robotlar eğitim ve terapi süreçlerinde kullanılmaktadır. *Özel öğrenme güçlüğü olan bireyler için* geliştirilen yapay zekâ uygulamaları ise eğitim sürecini desteklemektedir. Bu kapsamda BrainStim bilişsel egzersizler sunarken, BESPECIAL öğrenme ihtiyaçlarına göre kişiselleştirilmiş eğitim materyalleri sağlamaktadır. Ayrıca Alexa metinleri seslendirme ve düzenleme özellikleriyle disleksi gibi öğrenme güçlükleri yaşayan bireyler için destekleyici bir araç olarak kullanılabilir. *Fiziksel engelli bireyler için* ise yapay zekâ destekli akıllı tekerlekli sandalyeler, robotik yardımcı cihazlar ve gelişmiş protez sistemleri geliştirilmiştir. Örneğin C-Leg protez bacak sistemi yürüyüşü optimize ederken, EksoGT dış iskelet sistemi felçli bireylerin ayağa kalkmalarına ve yürümelerine yardımcı olmaktadır. Bu uygulamalar genel olarak engelli bireylerin bağımsız hareket edebilme, iletişim kurabilme, eğitim olanaklarına erişebilme ve toplumsal yaşama daha aktif katılabilme süreçlerini destekleyen önemli teknolojik yenilikler olarak değerlendirilmektedir (Çetintaş, 2023, 2026).

Sonuç ve Değerlendirme

Bu bölümde yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet pratiği üzerindeki etkileri; mesleki değerler, saha deneyimleri ve uygulama örnekleri bağlamında ele alınmıştır. Günümüzde hızla gelişen dijital teknolojiler, yalnızca teknik alanlarda değil, insan odaklı hizmetlerin yürütüldüğü sosyal hizmet alanında da önemli dönüşümleri beraberinde getirmektedir. Bu dönüşüm, sosyal hizmet uygulamalarının planlanması, uygulanması ve değerlendirilmesi süreçlerinde veri temelli yaklaşımların ve algoritmik karar destek sistemlerinin giderek daha fazla kullanılmasına yol açmaktadır. Çalışma kapsamında incelenen örnekler,

yapay zekâ teknolojilerinin risk değerlendirmesi, erken uyarı sistemleri, dijital ruh sağlığı destekleri, eğitim simülasyonları ve müracaatçı odaklı hizmet modelleri gibi pek çok alanda sosyal hizmet uygulamalarını destekleyici bir araç olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Öte yandan yapay zekâ teknolojilerinin sosyal hizmet alanına entegrasyonu yalnızca teknik bir dönüşüm değil, aynı zamanda etik ve mesleki bir tartışmayı da beraberinde getirmektedir. Sosyal hizmet mesleği insan onuruna saygı, sosyal adalet, insan hakları ve müracaatçı yararı gibi temel değerlere dayanmaktadır. Bu nedenle algoritmik önyargı, veri gizliliği, şeffaflık ve hesap verebilirlik gibi konuların sosyal hizmet uygulamalarında titizlikle ele alınması gerekmektedir. Yapay zekâ sistemlerinin sosyal hizmet uzmanının yerini alması değil; mesleki karar süreçlerini destekleyen, bilgi üretimini kolaylaştıran ve hizmetlerin etkinliğini artıran tamamlayıcı araçlar olarak değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Türkiye’de son yıllarda geliştirilen ulusal stratejiler, kurumsal yapılanmalar ve kamu politikaları da yapay zekâ teknolojilerinin sosyal politika ve sosyal hizmet alanlarında daha yaygın bir şekilde kullanılacağını göstermektedir. Özellikle büyük veri analitiği, dijital izleme sistemleri ve akıllı karar destek mekanizmaları sosyal hizmetlerin daha hızlı, kapsayıcı ve kanıta dayalı biçimde yürütülmesine katkı sağlayabilecek potansiyele sahiptir. Bununla birlikte bu teknolojilerin etkin bir şekilde kullanılabilmesi için sosyal hizmet uzmanlarının dijital okuryazarlık düzeylerinin artırılması, mesleki eğitim programlarının güncellenmesi ve disiplinler arası iş birliğinin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Çalışmada ele alınan yapay zekâ tabanlı uygulamalar arasında sohbet botları, karar destek sistemleri, veri analitiği araçları ve generatif yapay zekâ uygulamaları (örneğin ChatGPT benzeri sistemler) dikkat çekmektedir. Bu tür programlar özellikle bilgiye hızlı erişim, raporlama süreçlerinin kolaylaştırılması, eğitim ve mesleki gelişim faaliyetlerinin desteklenmesi gibi alanlarda sosyal hizmet uzmanlarına önemli kolaylıklar sağlamaktadır. Bununla birlikte söz konusu teknolojilerin eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirilmesi ve etik sınırlar içerisinde kullanılması büyük önem taşımaktadır.

Sonuç olarak yapay zekâ teknolojileri, doğru şekilde yönlendirildiğinde sosyal hizmet uygulamalarının etkinliğini artırabilecek önemli bir potansiyel sunmaktadır. Ancak bu potansiyelin toplumsal yarara dönüşebilmesi için teknolojik yeniliklerin sosyal hizmetin temel değerleriyle uyumlu bir biçimde ele alınması gerekmektedir. Sosyal hizmet disiplini, insan merkezli yaklaşımı ve hak temelli perspektifiyle bu dönüşüm sürecinde kritik bir rol üstlenmektedir.

Öneriler

Yukarıda açıklanmaya çalışılan nedenlerden dolayı gelecekte yapılacak çalışmaların ve politika geliştirme süreçlerinin bazı temel alanlara odaklanması önem taşımaktadır.

- Öncelikle sosyal hizmet uzmanlarının dijital okuryazarlık ve teknoloji kullanım becerilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Sosyal hizmet eğitim programlarının yapay zekâ, veri analitiği ve dijital etik gibi konuları içerecek şekilde güncellenmesi mesleğin geleceği açısından önemli bir adım olacaktır. Bu sayede sosyal hizmet uzmanları teknolojik araçları daha bilinçli ve etkin bir şekilde kullanabileceklerdir.
- İkinci olarak yapay zekâ tabanlı sistemlerin sosyal hizmet uygulamalarında kullanılmasına ilişkin etik ve hukuki çerçevenin güçlendirilmesi gerekmektedir. Özellikle veri güvenliği, algoritmik önyargı ve şeffaflık konularında açık düzenlemelerin yapılması hem müracaatçıların haklarının korunması hem de mesleki uygulamaların güvenilirliğinin artırılması açısından önem taşımaktadır.
- Üçüncü olarak sosyal hizmet alanında geliştirilecek yapay zekâ uygulamalarının disiplinler arası iş birliği ile tasarlanması gerekmektedir. Sosyal hizmet uzmanları, yazılım geliştiriciler, veri bilimciler ve politika yapıcılar arasındaki iş birliği, teknolojinin sosyal hizmet değerleriyle uyumlu şekilde geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.
- Son olarak, Türkiye’de sosyal hizmet uygulamalarında yapay zekâ kullanımına ilişkin saha temelli araştırmaların artırılması gerekmektedir. Bu tür çalışmalar, teknolojinin gerçek uygulama ortamlarında nasıl kullanıldığını ve hizmet sunumuna ne tür katkılar sağladığını ortaya koyarak politika geliştirme süreçlerine önemli veriler sunacaktır.

Kaynakça

- Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı. (2026). *Yapay Zeka Destekli ve Gerçek Zamanlı İzleme, İkaz ve Güvenlik Risklerinin Yönetimi (CANGÖZ) Projesi İş Birliği Protokolü*.
- Ay, S., & Kılıç, T. (2023). Coğrafi Dijital Uçurum: Türkiye’de Dijital Dönüşümün Kentsel-Kırsal, Bölgesel ve Cinsiyet Eşitsizlikleri. *Coğrafya Dergisi – Journal of Geography*, 46, 111–122.
- Baloğlu, K. A., Kaplancalı, U. T., & Kılıç, S. (2019). Bakıma İhtiyaç Duyan Yaşlılar İçin Yardımcı Sosyal Robot Araştırması ve Analizi. *Avrupa Bilim ve Teknoloji Dergisi, Özel Sayı*, 1–8.
- Başçılar, M., Karataş, M., & Pak Güre, M. D. (2022). Dijital çağda sosyal algoritmalar: yapay zekâ ve sosyal hizmet. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 22(56). <https://doi.org/10.21560/spcd.vi.1081060>
- Belli, H., & Laçın, S. (2025). Artificial intelligence in psychiatry: applications and challenges. *Applications And Challenges. ATLJM*, 5(14), 224–233.
- Bilgin, H. (2024). Hukuk alanındaki hizmetlerde kullanılan teknolojik olanaklar (legaltech) ve avukatlık mesleğine olası etkileri. *Ankara Üni. Hukuk Fak. Dergisi*, 73(2), 1019–1067.
- Çetintaş, F. (2023). Sosyal hizmet uygulamalarında yapay zeka: potansiyel riskler ve etik sorunlar. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 16(Year: 16-Number: 97 (100. Yıl Özel Sayısı)).
- Çetintaş, F. (2026). Engelli Bireylere Yönelik Yapay Zekâ Destekli Uygulamalar: Sosyal Hizmet Temelli Değerlendirme. *Asya Studies*, 9(34), 231–252. <https://doi.org/10.31455/asya.1780145>
- Chouldechova, A., & Roth, A. (2020). A snapshot of the frontiers of fairness in machine learning. In *Communications of the ACM* (Vol. 63, Number 5). <https://doi.org/10.1145/3376898>
- Coşansu Yalazan, İ. (2026). “Social Services in the Spiral of Hope, Shame and Despair” was Discussed at the 9th National Social Services Congress in Türkiye. International Federation of Social Workers.
- Flaherty, H. B., & Krishnan, P. (2026). Refusing to Fall Behind: The Ethical Obligation to Embrace AI in Mental Health Social Work. In *Journal of Evidence-Based Social Work (United States)* (Vol. 23, Number 1). <https://doi.org/10.1080/26408066.2025.2553018>
- Fonseka, T. M., Bhat, V., & Kennedy, S. H. (2019). The utility of artificial intelligence in suicide risk prediction and the management of suicidal behaviors. In *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry* (Vol. 53, Number 10). <https://doi.org/10.1177/0004867419864428>

- Garrett, P. M. (2026). ‘Magic moments’: AI and the ‘disappearance’ of social work ethics? *The British Journal of Social Work*, 56(1), 377–395. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcaf230>
- Gaulding, C., & Stafford, L. (2025). *Artificial Intelligence in the Social Work Profession: Supporting the development of human-centred technology*.
- Hiltz, B. (2025). Editorial: Embracing AI in Social Work: Why Ethical Concerns Should Drive Integration, not Avoidance. *International Journal of Social Work Values and Ethics*, 22(1), 5–9.
- İBB. (2021). *2030 Akıllı Şehir Stratejik Planı*” .
- İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü. (2018). *Kadın Destek Uygulaması (KADES)*. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü.
- İşcan, H., & Durgun, A. (2024). Yapay Zekâ: Alt Dalları ve Uygulama Alanları. *Aksaray Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(4), 201–234.
- Kına, E. (2025). Yapay zekânın multidisipliner alanlardaki uygulamaları. *Turkish Journal of Applied Sciences and Technology*, 6(2), 165–186. <https://doi.org/10.70562/tubid.1728656>
- Kına, E., Biçek, E., İnan, M., Gümüş, O., & Alkan, A. U. (2024). Üniversitelerde dijital araç yönetimi: Van Yüziüncü Yıl Üniversitesi örneğiyle web tabanlı araç takip ve izleme sistemi. *Bartın University International Journal of Natural and Applied Sciences*, 7(2), 98–111. <https://doi.org/10.55930/jonas.1592290>
- McKinney, R. (2025). Editorial: Artificial Intelligence, Continued. *International Journal of Social Work Values and Ethics*, 22(1), 1–5.
- McSwain, A. (2026). *Ethics & Artificial Intelligence in Social Work*. NASW Maryland.
- Pan, Y. (2016). Heading toward Artificial Intelligence 2.0. *Engineering*, 2(4). <https://doi.org/10.1016/J.ENG.2016.04.018>
- Perron, B. E., Rivenburgh, K. A., Victor, B. G., Qi, Z., & Luan, H. (2025). A Primer on Word Embeddings: AI Techniques for Text Analysis in Social Work. *Journal of the Society for Social Work and Research*, 16(2). <https://doi.org/10.1086/735577>
- Petra Ahrweiler. (2025). *Participatory Artificial Intelligence in Public Social Services; From Bias to Fairness in Assessing Beneficiaries*. <https://Link.Springer.Com/>.
- Raya Diez, E. (2023a). Artificial Intelligence and Social Work. In *The Routledge International Handbook of Digital Social Work*. <https://doi.org/10.4324/9781003048459-37>
- Raya Diez, E. (2023b). Artificial Intelligence and Social Work : Contributions to an Ethical Artificial Intelligence at the Service of People. *The Routledge International Handbook of Digital Social Work*.

- Reamer, F. G. (2023). Artificial Intelligence in Social Work: Emerging Ethical Issues . *International Journal of Social Work Values and Ethics*, 20(2), 52–71.
- Reimer, E. C. (2024). Examining the Role of Generative AI in Enhancing Social Work Education: An Analysis of Curriculum and Assessment Design. *Social Sciences*, 13(12). <https://doi.org/10.3390/socsci13120648>
- Ricciardelli, L. A., Loy, A., & White, E. B. (2026). Preserving the Integrity of Evidence-Based Social Work in the Age of AI: A Proposed Ethical Framework. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 23(1), 1–20.
- Saki, Ş., & Köroğlu, M. A. (2024). Yapay Zeka ve Dijital Teknolojilerin Sosyal Hizmet Uygulamalarında Kullanımı Üzerine Bir Araştırma. *JOURNAL OF SOCIAL, HUMANITIES AND ADMINISTRATIVE SCIENCES (JOSHAS)*, 10(Cilt 10 Sayı 2).
- Sharma, A., Lin, I. W., Miner, A. S., Atkins, D. C., & Althoff, T. (2023). Human–AI collaboration enables more empathic conversations in text-based peer-to-peer mental health support. *Nature Machine Intelligence*, 5(1). <https://doi.org/10.1038/s42256-022-00593-2>
- T.C. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Bilgi Teknolojileri Genel Müdürlüğü. (2018). *Aile Bilgi Sistemi*. T.C. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı Bilgi Teknolojileri Genel Müdürlüğü.
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi. (2021). *Ulusal Yapay Zeka Stratejisi 2021-2025*.
- Teke Budaklı, M., & Yılmaz, C. (2021). Stewart platform based robot design and control for passive exercises in ankle and knee rehabilitation . *Journal of the Faculty of Engineering and Architecture of Gazi University*, 36(4), 1831–1846.
- Tokcaer, S. (2021). Türkçe Metinlerde Duygu Analizi. *Yâsar Üniversitesi E-Dergisi*, 16(63), 1514–1534. <https://doi.org/10.19168/jyasar.928843>
- Türkoğlu, G. (2025). Yerel Yönetimlerde Yapay Zekânın Etkileri: İstanbul Büyükşehir Belediyesi Örneği. *Strategic Public Management Journal*, (Advanced Online Publication). <https://doi.org/10.25069/spmj.1810716>
- UYAP. (2026). *UYAP Bilişim Sistemi*. Bilgi İşlem Genel Müdürlüğü.
- Wang, W. (2025). The Integration of Artificial Intelligence and Social Work: Opportunities, Risks, and Future Directions. *Frontiers in Humanities and Social Sciences*, 5(4). <https://doi.org/10.54691/hx3e5z06>
- Yurttabir, H. H. (2025). Leveraging AI for Sustainable Development: A Scoping Review on Social Work's Contribution to the SDGs. *Journal of Recycling Economy & Sustainability Policy*, 4(1), 30–53.

